

آمارهای سازمان سنجش نشان می‌دهد بیش از ۵۰ درصد افرادی که امسال کنکور داده‌اند، انتخاب رشته نکرده‌اند

چرا نصف کنکوری‌ها قید دانشگاه را زدند؟

ویژه‌ها

غیبت روحانی در مجلس که دلیلش پروتکل‌های کرونا اعلام شد واکنش‌های زیادی در پی داشت

جایتان خالی آقای رئیس‌جمهور!

حضور نیافتن حسن روحانی، رئیس‌جمهور در جلسه‌ای اعتماد گزینه پیشنهادی وزارت صمت، برای بار دوم تکرار شد در جلسه علنی دیروز مجلس که جلسه‌ای اعتماد به علیرضا زرم‌حسینی، وزیر پیشنهادی وزارت صمت بود، رئیس‌جمهور حضور نیافت...

در صورت موفقیت محققان و دستیابی به واکسن چه کسانی بیش از دیگران به واکسن کرونا نیاز دارند؟

اولویت با کیست؟

رئیس پلیس بین‌الملل ایران در گفت‌وگو با جام جم جزئیاتی از پرونده مجرمان فراری را تشریح کرد

استرداد متهمان ۷ هزار میلیارد تومانی

- برای گردانندگان سایت‌های شرط‌بندی اعلان قرمز داده‌ایم
- استرداد سرکردگان گروهک منافقین در دستور کار ماست
- برای مرجان شیخ الاسلامی اعلان قرمز صادر شده است

روزی را فرض کنید که بالاخره انتظار مردم دنیا به پایان رسیده و واکسن کرونا پس از گذراندن آزمایش‌های متعدد تولید شده است. مسیر طولانی و سختی بوده اما سرانجام محققان و سازندگان واکسن کرونا شروع به تولید هزاران واحد واکسن در طول روز کرده‌اند. با وجود این واکسن، مردم امیدوارند عالمگیری کووید-۱۹ پایان پذیرد...

تحلیل

پاسخ به پیشنهاد عباس عبدی

چرا روحانی استیضاح نمی‌شود و نباید استعفا کند؟

جعفر حسن خانی

پژوهشگر
اندیشه‌های سیاسی

عباس عبدی، روزنامه‌نگار اصلاح‌طلبی - که در برخی جریدهای این جریان از او به عنوان «عقل سرد اصلاحات» یاد شده - در یادداشتی با عنوان «پیشنهاد کناره‌گیری رئیس‌جمهوری» خواستار استعفا روحانی - آن هم «امام‌مانده به پایان دوره ریاست‌جمهوری‌اش» شده است. درباره ناصواب بودن این پیشنهاد چند نکته قابل ذکر است.

چرا روحانی تا ۱۴۰۰ باید بماند؟

عباس عبدی در یادداشت خود می‌نویسد: «با آغاز به کار مجلس جدید، وضعیت روحانی برای آنان مثل استخوانی شده که در گلو گیر کرده، نه می‌توانند آن را قورت دهند و اگر قورت هم دهند نمی‌توانند هضم کنند و نه می‌توانند آن را بالا بیاورند. به همین دلیل مدعی شدند او را تحمل می‌کنند، ولی این تحمل از روی ناچاری است و نه اختیار. به همین علت در تیرماه یادداشتی نوشتم که «تحمل لازم نیست، استیضاحش قورت هم دهند نمی‌توانند هضم کنند و نه می‌توانند آن را بالا بیاورند. به همین دلیل مدعی شدند او را تحمل می‌کنند، ولی اجازه این کار را نیز ندارند یا توانش را ندارند». (روزنامه اعتماد ۹۹/۷/۶)

سوال اینجاست که چرا منتقدان رئیس‌جمهور توان و قدرت استیضاح او را ندارند؟ عقبه اجتماعی و طبقه حامی روحانی پس از ناکامی‌های دولت در تحقق وعده‌ها نه تنها از او مایوس شده‌اند، بلکه به جرگه منتقدان روحانی و دولت پیوسته‌اند. فرض هواداران سابق و منتقدان امروز روحانی این است که در شرایط حاضر هر که سینه به سینه رئیس‌جمهور در برابر او بایستد می‌تواند بر ضریب حمایت اجتماعی خود در جامعه بیفزاید. همه مکانیسم‌های سنجش، روحانی و همه حامیان مطرح از او را منظر مردم نه تنها دارای اقبال، بلکه بسیار دارای ادب‌ار نشان می‌دهد. در شرایطی که با ناکام شدن ایده اصلی دولت برای اداره کشور و سلسله وقایع ناگوار اقتصادی و کوچک شدن سفره مردم، دولت با چالش‌های جدی دست و پنجه نرم می‌کند، اندک توانی برای کنار زدن او کافی است. مهم‌تر از همه در جریان و هنگامه سهمیه‌بندی بنزین در آبان ۹۸ همه چیز برای استیضاح روحانی مهیا بود، اما این اتفاق نیفتاد و حاکمیت

وظایف ویژه اینها دخالتی نمی‌کنم اما کمکشان می‌کنم. همه دولت‌ها را بنده کمک کرده‌ام. به این دولت محترم هم همین‌طور، کمک می‌کنم.» (بیانات در جمع مردم قم ۹۶/۱۰/۱۹)

چرا رئیس‌جمهور نباید استعفا کند؟

آقای عبدی در بخشی از یادداشت خود همچنان که از عنوان یادداشتش مشخص است به رئیس‌جمهور پیشنهاد استعفا می‌دهد و چنین می‌نویسد: «طی ۱۰ ماه گذشته هیچ مشکلی حل نشده، که بر مشکلات اضافه هم شده است. در این ۱۰ ماه کدام

چشم‌اندازی تیره بوده که تیره‌تر نشده است. بنابراین عاقلانه نیست که این وضع ادامه یابد... پیشنهاد می‌کنم روحانی شخصاً دست به کار شود. کنار رفتن نه به معنای اعتراض، بلکه به معنای گشودن راه برای حل ماجرا. متأسفانه در ایران استعفا هم به سرنوشت طلاق دچار شده است. هر زوجه که طلاق می‌گیرند، حتماً باید با دشمنی و نفرت و کینه‌ورزی و بدگویی حتی زد و خورد و دعوا همراه باشد. در حالی که می‌توان دوستانه هم طلاق گرفت. اگر دو نفر متوجه شدند به هر علتی نمی‌توانند با یکدیگر زندگی کنند می‌توانند دوستانه و مودنی از یکدیگر جدا شوند.»

این پیشنهاد را می‌توان دارای سویه‌های ذیل دانست:

الف- پیشنهاد به استعفا بنا به توضیح پیش گفته را باید پیشنهادی در تعارض با رهندهای مردم سالارانه دانست. رویه شدن توصیه به اسقاط رهندهای مردم سالارانه حتماً در جهت بسط وضع مردم سالارانه نیست. ب- علاوه بر مورد اول، مهم‌تر آن که این پیشنهاد سویه‌های پررنگ مسئولیت‌گریزانه دارد. نه ۱۰ ماه بلکه طی هفت سال گذشته، دولت اعتدال با ایده سیاست خارجی توسعه‌گرا یا تصویری ایده‌آلیستی و رمانتیک از روابط بین‌الملل با حمایت همه‌جانبه جناح مورد علاقه آقای عبدی بر اریکه قدرت تکیه زده و ظرفیت کشور را صرف آن کرده است و در نتیجه، آنچه امروز دچار آن هستیم حاصل همین ایده و تصور است. از منظر افکار عمومی، رها کردن کشور در وضع خود ساخته، هم برای روحانی و هم برای جریان‌های سیاسی حامی او یک اقدام مسئولیت‌گریزانه تلقی خواهد شد و حتی ضربه مهلکی بر سرمایه اجتماعی نحیف ایشان وارد می‌کند.

ج- پیشنهاد به استعفا، پیشنهادی مسالمت‌جویانه نیست بلکه به شدت ستیزه‌جویانه است. سیاست را صفر و صد تحلیل کردن، اقدامی رادیکال است. ما در میانه دو انتخاب سیاه و سفید ادامه وضع موجود با روحانی و تغییر وضع موجود بدون روحانی نیستیم. در میانه این دو تصمیم صفر و صدی می‌توان به طیفی از تصمیم‌ها اندیشید. اصلاح وضع موجود، اصلاح ایده ناکام رئیس‌جمهور و رهندهای حاکم بر دولت راه میانه است که می‌توان به آن اندیشید. حرکت دادن و به تلاش واداشتن دولت در جهت اصلاح رهندهای سابق حکما کار کم‌هزینه‌تر و کارتری نسبت به حذف خود روحانی از مدیریت اجرایی کشور است. در ضمن باید توجه داشت استعفا در شرایطی که ۱۰ ماه به پایان دولت مانده اقدام موثری نیست. زمان لازم برای فرآیندهای حقوقی و اجرایی کنار گذاشتن روحانی و انجام مقدمات لازم توسط معاون اول به منظور برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری با زمان طبیعی برگزاری انتخابات چندان تفاوت زمانی ندارد. با توجه به این نکته جز آن که اهداف سیاسی ستیزه‌جویانه‌ای برای این پیشنهاد متصور بود، نمی‌توان چندان به این پیشنهاد خوشبین بود. استعفا در این شرایط که نظام برای دولت‌هزینه‌های بسیاری داده، به واقع اقدامی ستیزه‌جویانه است و حتماً و طبیعتاً حاکمیت چنین تلقی‌ای از آن خواهد داشت. استعفا در شرایط حاضر، سپهر سیاسی روحانی را بسیار مبهم خواهد کرد و هزینه‌های این کنش سیاسی برای او رقم خواهد خورد و به فرض آن که منفعتی در این اقدام باشد، تنها برای جریانی خواهد بود که آقای عبدی به آن تعلق دارد. این قطعاً چیزی نیست که مطلوب روحانی باشد.

ویژه‌نامه استانی البرز و سمنان

همکار گرامی جناب آقای امیر شاکری

در گذشت پدر همسر گرامیتان را تسلیت گفته و از خداوند متعال برای آن مرحوم غفران و رحمت واسعه و برای بازماندگان صبر و اجر مسألت داریم.

روزنامه جام جم

همکار گرامی سرکار خانم زرناز حسینی

در گذشت پدر همسر گرامیتان را تسلیت گفته و از خداوند متعال برای آن مرحوم غفران و رحمت واسعه و برای بازماندگان صبر و اجر مسألت داریم.

روزنامه جام جم